

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μεταδοτικῆς ἐλαστικῆς κόμμιος.

Καὶ αὐτὸς τοῦ ἐσυσώρευε τὰ προσκεφάλαια καὶ τὰ συνεκράτει μετὰ μανίας θηριώδους εἰς τὸ στόμα καὶ τοῦ ἔφραττε τὴν πνοήν, ἐνῶ ὁ συνένοχός του ὁ Πίσσων ἐκράτη στερεῶς τοὺς πόδας τοὺς ἐπαναστατούντας, τοὺς σπαρταροῦντας τοῦ θύματος. Μὲ ὄλον τὸν χεῖμαρρον τοῦ μετέπειτα χυθέντος ὑπ' αὐτοῦ αἵματος ἀκόμη δὲν εἶχε ἀποπλυθῆ ἡ ἀνάμνησις ἐκείνη τῆς πρώτης δολοφονίας. . . .

Καὶ αἴφνης ὁ Γάιος ἀνεκίρησε, ἠνωρθώθη ἔντρομος. Τὸ ἔβλεπε τότε ἀπειλητικόν, κυανωτικόν μὲ διεσταλμένους, ἐκδικητικούς τοὺς ὀφθαλμούς, τὸ πρόσωπον τοῦ Τιβερίου εἰς τὸ παράθυρον, ἐκεῖ μακρὰν ἐπὶ τοῦ Μισινοῦ—τὸ σκοτεινὸν τὸ μέλαν ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰ μάρμαρα τὰ πάλλευκα τὰ στίλβοντα τῆς οἰκοδομῆς.

Ἡ ὄπτασις μετεβάλλετο ἤδη εἰς ἐφιάλτην. Ὁ κόλπος ὅλος ἐνεψυχοῦτο ἀπὸ σκιάς καὶ ἐκ τῶν παραλίω ὄλων ἀνῆρχετο ἐν παράπονῳ εἰς ἔλεγχος.

Ἐκ τοῦ παλατίου τοῦ αὐστηροῦ ἐπὶ τῶν Βαϊῶν ἐνεφανίζετο ἐκδικητρία τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἡ μορφή, ἐνῶ καὶ ἀπὸ τῆς Νώλης, ὅπου εἶχε ἀποθάνει, ἐξήρχετο ὁ Αὐγουστος ἀπειλητικὸς καὶ ἡ μορφή τοῦ Τιβερίου ἐπὶ τοῦ Μισινοῦ εἰς τὸ φοβερὸν παράθυρον τοῦ δωματίου τῆς δολοφονίας, τὸν παρετῆρει εἰρωνικῆ καὶ ἀπαισίως μὲ αἱματηροῦς, διεσταλμένους πάντοτε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ βραδυποροῦσα σελήνη τὰν ὅποιαν ἐπεκαλεῖτο λάγνως κατὰ τὰς νύκτας τῆς ἀγρυπνίας ὅπως κατέληθε καὶ συμμερισθῆ μετ' αὐτοῦ κλίνην ἡδονῆς, ἐκαλύφθη τότε ὑπὸ νέφους μεγάλου, φασματώδους τὸ ὅποιον τῆς ἀπέσβεσε τὴν λάμψιν.

Ὁ Γάιος μὲ τὴν καρδίαν πάλλουσαν, μὲ τὴν παραφροσύνην κυριεύουσαν τὸν ἐγκέφαλόν του, μὲ τὸν οἴστρον τῆς δειλίας καὶ τοῦ φόβου σπαρταρίζοντα ἐντὸς του, ἠθέλησε νὰ φύγη, ἀλλ' οἱ κλονοῦμενοι πόδες του ἀντέστησαν.

Ἡ ἀγωνία ἄμετρος τὸν κατελάμβανε. Καὶ αἱ σκιαὶ τῶν τριῶν Καίσαρων, τῶν μόνων προκατόχων του μεγεθυνόμεναι ἐκεῖ εἰς τὸν ἀέρα τὸν σκοτεινόν, ἐφαίνοντο ἀπειλητικαὶ ὡς νὰ τοῦ ἐζήτουν ἀπολογία διὰ τῆς αὐτοκρατορίας τὴν ἐμφαύλισην καὶ τὴν καταστροφὴν. . . .

Μὲ διεσταλμένους ὀφθαλμούς, ἐκφρων καὶ ἀποπνιγόμενος ὁ αὐτοκράτωρ, παρετῆρει τὸν κόλπον ὀλόκληρον πλημμυρούμενον ὑπὸ μυριῶν φασμάτων ἐσπαραγμένων, ὑπὸ τῶν θυμάτων του ὄλων, ὑπὸ ὀλοκλήρου σειρᾶς δυστυχῶν ἀγνώστων, ὑπὸ πτωμάτων ἀπείρων τὰ ὅποια ἀνεδύοντο, ἐξήρχοντο τίς οἶδε πόθεν—ἀπὸ τοῦ Ἀόρνου ἴσως τοῦ δαιμονιῶντος τοῦ ἀπαισίου, τὸ ὅποιον ἐκεῖ κάτω ἐξέβαλλε ζωηροτέρους τοὺς μαύρους καπνοὺς του. Ἐν τῇ σκοτίᾳ ἡ γέφυρα ὅλη μὲ τοὺς ἐρυθροὺς στολισμούς τῆς ἐφαίνετο ὡς ποταμὸς αἵματος. . . .

. . . Καὶ πνιγόμενος ὑπὸ ἀγωνίας καὶ πυρετοῦ, ὁ Γάιος Καίσαρ ἔπεσεν ἀναίσθητος, ἐκβάλλων γοερὰν κραυγὴν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΠΟΥΛΟΣ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος ἡ καουτσούκ ἀντικείμενα, καὶ τῆς ἀνωτάτης ποιότητος, ὑπόκεινται τὰ μάλιστα εἰς φθοράν. Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἔρχεται χρόνος ὅτε τὸ κόμμι χάνει τὴν ἐλαστικότητά του καὶ καθίσταται μαλακὸν καὶ χαλαρὸν. Τοιοῦτου ἐφαρμμένου κόμμιος συνεσωρεύθη ἄχρι τοῦδε μέγα ὕλικόν, τὸ ὅποιον ἐθεωρεῖτο ἄχρηστον· ἀλλ' ἡ αἰωνία ἐφευρετικότης—καὶ ἡ βελίαμα—τί δὲν κάμνει. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς προσφάτως ἐπινοηθείσης μεθόδου, τὸ ἄχρηστον κόμμι δύναται νὰ ἀποβῆ ἐν νέῳ χρήσιμον. Διὰ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ ἐφαρμμένου κόμμιος μὲ τινὰς ὕδρονθρακικὰς οὐσίας καὶ μὲ δόσιν ἀσφάλτου Τρινιδάδος, προστιθεμένου εἰς τὸ μίγμα καὶ τινῶν ἐλαίων φυτικῶν, καὶ ὑποβαλλομένου τοῦ προϊόντος εἰς θέρμανσιν, παράγεται οὐσία τις ἥτις ὠνομάσθη Βλανδύτις. Δύναται νὰ γείνη σκληρὰ καὶ πυκνὴ ἡ μαλακὴ καὶ εὐπλαστος διὰ τροποποιήσεως μερῶν τινῶν τῆς μεθόδου· καὶ φαίνεται ὅτι εἶνε ἐφαρμοσίμος εἰς πολλοὺς τῶν διαφόρων σκοπῶν δι' οὓς μεταχειρίζονται καθαρὸν ἐλαστικὸν κόμμι. Συγκρινομένη πρὸς τὸ κόμμι, τὴν ἡφαιστιώδη καὶ τὴν βύρσαν, ἡ βλανδύτις εἶνε εὐθηνότατον ὕλικόν, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ πρῶτον συστατικόν του οὐδεμίαν εἶχε μέχρι τοῦδε ἀξίαν. Τὰ γραφεῖα τοῦ συνδικάτου δι' οὗ ἐκτελεῖται νῦν ἡ κατασκευὴ αὕτη εὐρίσκονται ἐν Λονδίῳ, κατὰ τὴν ὁδὸν Γρέιστσαρτς.

Τὰ ἠχοῦντα ὄματα.

Κατὰ τὰς σκοτεινὰς καὶ ὀμίχλώδεις ἡμέρας, αἵτινες ἐπισκέπτονται τὴν ἀγγλικὴν Μητρόπολιν καὶ ἄλλας μεγαλοπόλεις τῆς Βορειοδυτικῆς Εὐρώπης ἐν καιρῷ χειμῶνος, χιλιάδες προσθέτων χειρῶν χρειάζονται εἰς τὰ τεράστια σιδηροδρομικὰ συμπλέγματα, τὰ τέμνοντα εἰς ἀπειραριθμοὺς ῥόμβους πᾶσαν ἐσχάτην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐδάφους. Τῶν περιοδικῶν τούτων βοθητῶν ἔργον εἶνε τὸ νὰ θέτωσιν ἠχοῦντα ἢ πυρσοχροτοῦντα σήματα ἐπὶ τῶν σιδηρῶν γραμμῶν, τὰ ὅποια ἀναπληροῦσι τοὺς συνήθεις σηματοφόρους, οἵτινες εἶνε ἀράτοι ἐν τῇ ἐσκοτισμένῃ ἀτμοσφαιρᾷ. Τούτο σημαίνει μεγάλην δαπάνην εἰς τὰς ἐταιρίας τῶν σιδηροδρόμων διὰ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ ὕλικόν, διότι ἕκαστον τῶν σημάτων τούτων τῆς ὀμίχλης κοστίζει περὶ τὰ εἴκοσι λεπτά. Ἀλλὰ προσφάτως ἐπενοήθη νέα μέθοδος σημάσεως πρὸς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ἀτμαμαζῶν ἐν καιρῷ ὀμίχλης· ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀτμαμάξης προσαρτᾶται ἠλεκτρικὸς κωδωνίσκος, μεθ' οὗ συνάπτεται ὄργανόν τι ἐπαφῆς, τὸ ὅποιον ἐνεργεῖ διὰ κινήτης ῥάβδου συνεχομένης μὲ ἕκαστον τῶν σημαντήρων. Ὄταν ἡ μηχανὴ διέρχεται τοιοῦτον σημαντήρα, ἐπαφῆς γινωμένης, ὁ κωδωνίσκος ἤχη· καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κτύπων ἐπὶ τοῦ γόγγου, ὁ μηχανικὸς ἐννοεῖ ἂν πρέπει νὰ προχωρήσῃ, ἢ νὰ σταματήσῃ. Ἡ συσκευὴ αὕτη ἐνεργεῖ σχεδὸν αὐτομάτως καὶ δὲν παρεμποδίζει τοὺς ὑφισταμένους σημαντήρους τρόπους, ἀρκεῖ ὁ ἐπὶ τῶν σημάτων ὑπάλληλος νὰ τρέχῃ εἰς τοὺς μοχλοὺς τοῦ εὐθὺς ὡς αἰθρίαση ὁ οὐρανός.

